

CHÍNH NGHĨA THUỘC VỀ AI ?

Lê Duy San

Đối với những người có một trình độ học vấn trung bình và được sống tại thành thị, thì hầu hết đều công nhận rằng cuộc chiến Việt Nam kéo dài suốt 30 năm, từ 1945 tới 1975 giữa hai miền Nam và Bắc Việt Nam không phải là một cuộc **nội chiến**, ngoại trừ Nhạc Sĩ Trịnh Công Sơn, mà là một **cuộc chiến ý thức hệ**: Cuộc chiến giữa Cộng Sản, độc tài chuyên chế và Quốc Gia, tự do dân chủ hay nói cho đúng hơn, giữa Chủ Nghĩa Cộng Sản và Chủ Nghĩa Tự Do. Bọn Cộng Sản miền Bắc Việt Nam được cả khối Cộng Sản mà trong đó, hai nước lớn nhất là Nga Sô và Trung Quốc hỗ trợ tối đa. Còn miền Nam Việt Nam chúng ta tức khối người Việt quốc gia thì được các nước trong thế giới tự do hỗ trợ mà đứng đầu là Hoa Kỳ.

Nói về chính nghĩa thì không người Việt quốc gia chân chính nào nói là Cộng Sản có chính nghĩa còn chúng ta, những người Việt quốc gia, là không có chính nghĩa. Bởi vì chúng ta chiến đấu để bảo vệ cho người dân và đem lại tự do và dân chủ thực sự cho người dân chứ không phải để phục vụ cho bất cứ quyền lợi của bất cứ quốc gia nào hay chủ nghĩa ngoại lai nào. Còn Cộng Sản Việt Nam, với nhãn hiệu “Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa, Độc Lập Tự Do Hạnh Phúc” chỉ là bánh vẽ. Tuy miệng nói đem tự do dân chủ hạnh phúc cho dân nhưng thực tế chúng chủ trương độc tài và tước đoạt hết tất tài sản cùng các quyền tự do của con người. Mục đích của chúng là thi hành nghĩa vụ quốc tế, gieo rắc chủ thuyết Cộng Sản hồng nhuộm đỏ toàn thế giới. Bởi vậy có thể nói chúng ta lúc nào cũng có chính nghĩa. Nhưng hầu hết những người nông dân ở thôn quê cũng như những người lao động nơi chốn thị thành và ngay cả một số trí thức u mê, ham danh, ham lợi, bị Cộng Sản tuyên truyền và bịp bợm, lại lầm tưởng rằng Cộng Sản có chính nghĩa.

Đọc lại lịch sử, chúng ta thấy năm 1945, ngày 9 tháng 3, chính phủ Trần Trọng Kim ra đời. Nếu bọn Việt Cộng không cướp chính quyền của chính phủ Trần Trọng Kim và nước Pháp trở lại thì đây có thể nói là chính phủ quốc gia đầu tiên của Việt Nam, một chính phủ tự do, độc lập và có chủ quyền vì chỉ ít lâu sau Nhật đã phải đầu hàng đồng minh. Nhưng vì chính phủ Trần Trọng Kim quá yếu hay nói cho đúng, các đảng phái quốc gia quá yếu, lại không được nước nào hỗ trợ, trong khi đó thì bọn Cộng Sản VN không những được Cộng Sản Quốc Tế hỗ trợ, mà lúc đầu còn được cả Mỹ giúp đỡ. Vì thế chúng đã cướp được chính quyền một cách dễ dàng, rồi rước quân đội Pháp vào để rảnh tay tiêu diệt các đảng phái quốc gia. Sau khi đã đạt được mục đích đen tối này, chúng mới mở cuộc chiến chống Pháp vào ngày 19/12/46 để giành chính nghĩa. Vì thế đối với người dân ít học, thấy chúng với chiêu bài chống thực dân Pháp đã cho rằng bọn Việt Cộng có chính nghĩa.

Người Pháp biết không thể nào thắng được Việt Cộng nên đành phải đã trao trả phần nào chủ quyền cho người Việt Quốc gia mà người lúc bấy giờ, Hoàng Đế Bảo Đại, được coi như là đại diện. Các đảng phái quốc gia vì yếu thế đành phải chấp nhận Giải Pháp Bảo Đại. Dựa vào người Pháp, để lập chính phủ, làm cho chính nghĩa của chúng ta bị lu mờ vì tuy là một quốc gia, nhưng vẫn còn nằm trong khối Liên Hiệp Pháp, nói khác đi là vẫn còn lệ thuộc phần nào vào người Pháp. Vthế Việt Minh (Việt Cộng) đã vin vào đó để tuyên truyền. Do đó tuy có chính nghĩa mà người Việt Quốc Gia vẫn không được đa số người dân, nhất là giới nông dân, thợ thuyền công nhận.

Năm 1955, sau khi chính phủ Ngô Đình Diệm truất phế vua Bảo Đại, yêu cầu quân đội Pháp phải rút về nước và thành lập nền Đệ Nhất Cộng Hòa Việt Nam. Chế độ Việt Nam Cộng Hòa tuy phải dựa vào hỗ trợ của Hoa Kỳ, nhưng Việt Nam Cộng Hòa hoàn toàn độc lập và có chủ quyền, không hề lệ thuộc một nước nào. Ngay cả Hoa Kỳ là nước hỗ trợ tích cực và mạnh mẽ nhất cũng phải tôn trọng. ***Vì thế chúng ta có thể nói, chính phủ của Tổng Thống Ngô Đình Diệm đã làm cho chính nghĩa của chúng ta bừng sáng trở lại.*** Nhưng tiếc rằng chế độ của Tổng Thống Ngô Đình Diệm chỉ kéo dài được 8 năm, đến năm 1963, một số tướng lãnh bất hảo đã nghe theo lời xúi dục của Hoa Kỳ làm đảo chánh, lật đổ Tổng Thống Ngô Đình Diệm. Rồi cho phép Mỹ đưa quân đội vào Việt Nam để bọn Việt Cộng lại có cớ tuyên truyền là Hoa Kỳ xâm lược miền Nam VN và miền Nam VN chỉ là tay sai của Hoa Kỳ. Đây có thể nói là lần thứ hai chính nghĩa của chúng ta lại bị lu mờ khiến người dân lại không còn tin tưởng vào chính nghĩa của chúng ta.

Đó là đối với quốc nội tức đối với nhân dân Việt Nam. Còn đối với thế giới thì sao?

Chiến tranh 1946-1954, quân đội Pháp đánh nhau với Việt Cộng là chính, quân đội Quốc Gia Việt Nam nằm trong quân đội Pháp chứ không phải là quân đội độc lập, riêng rẽ. Vì vậy đối với thế giới, chúng ta vẫn không được coi là một quốc gia độc lập và có chủ quyền.

Hãy nhìn vào cuộc hòa đàm Genève 1954. Mặc dầu Cộng Sản Việt Nam được cả khối Cộng Sản hỗ trợ, nhất là hai nước Nga Xô và Trung Quốc, nhưng trong bàn hội nghị, chúng (Nga Xô và Trung Cộng) vẫn để Cộng Sản Việt Nam ngồi ở vị trí quan trọng nhất để nói chuyện trực tiếp và ngang hàng với Pháp mặc dầu mọi quyết định của Việt Cộng đều phải được Nga Xô và Trung Quốc chấp nhận. Còn chúng ta (Việt Nam) chỉ được ngồi bên cạnh người Pháp cho có chứ không hề được trực tiếp thương thảo. Mọi chuyện, Pháp lại giành vai trò chính để nói chuyện trực tiếp với Việt Cộng và quyết định. Quốc Gia Việt Nam đóng vai phụ và ngồi ở vị trí thứ yếu, làm cho thế giới có cái nhìn là Quốc Gia Việt Nam lệ thuộc nước Pháp và không có chính nghĩa, không có chủ quyền.

Cuộc hòa đàm Paris 1973 cũng vậy, Cộng Sản Quốc Tế đứng đầu là Nga Xô và Trung Quốc, hỗ trợ hết mình cho Cộng Sản Việt Nam, không những về vật chất, súng đạn, mà cả quân đội và chỉ huy cả trận chiến, nhưng chúng cũng không hề để lộ diện trên chiến trường cũng như trên bàn hội nghị. Tại bàn hội nghị, chúng cũng để cho Cộng Sản Việt Nam ngồi ở vị trí quan trọng nhất để nói chuyện trực tiếp và ngang hàng với Hoa Kỳ, còn bọn chúng (Nga Xô và Trung Cộng) chỉ ngồi ở những vị trí thứ yếu để hỗ trợ tinh thần mà thôi, mặc dầu trên thực tế, nhất cử, nhất động, bọn Việt Cộng đều phải hỏi quan thầy Nga Xô và Trung Cộng. Trái lại, Hoa Kỳ thì luôn luôn chường mặt ra, không những ở trên chiến trường mà cả trong bàn hội nghị cũng giành lấy ngôi ở vị trí quan trọng nhất và nói chuyện trực tiếp với Cộng Sản Việt Nam, để Việt Nam Cộng Hoà ngồi ở vị trí thứ yếu và chỉ đóng vai phụ làm cho thế giới có cảm tưởng là Việt Nam Cộng Hoà cũng là một nước lệ thuộc Hoa Kỳ, không có chủ quyền vì vậy chính nghĩa của Việt Nam Cộng Hoà cũng bị lu mờ.

Ngày nay, với những bí mật được phơi bày ra trước ánh sáng, với những biển cổ mất đất, mất biển, mất trên 10,000 cây số vuông ở biên giới Việt Trung, mất ải Nam Quan, mất thác Bản Giốc, mất Trường Sa, Hoàng Sa và ngay cả một phần trung tâm lãnh thổ Việt Nam, vùng Cao Nguyên Trung Việt, mà bọn Cộng Sản Việt Nam đã để cho Trung Quốc tự do khai thác Bô Xít và coi như vùng tự trị của bọn chúng. Sinh viên học sinh và đồng bào trong nước biểu tình chống Trung Quốc xâm lược đã bị nguy quyền Cộng Sản Việt Nam cấm đoán và bắt bớ. Với vụ rước đuốc thể vận hội 2008 của Tàu Cộng ngay tại Hà Nội, Sài Gòn, bọn Cộng Sản Việt Nam đã cho công an bảo vệ, để lòi bộ mặt bán nước và lệ thuộc Trung Cộng thật rõ ràng. Chúng không còn có thể lừa bịp đồng bào trong nước cũng như thế giới được nữa; **Chính nghĩa mà bọn Cộng Sản Việt Nam rêu rao do sự tuyên truyền và lừa bịp mà có được, không còn nữa.**

Ngày nay, không phải chỉ có những người Việt Hải Ngoại tỵ nạn Cộng Sản mới chống Cộng, mà người trong nước và ngay cả những người đã từng đi theo Việt Minh, Cộng Sản từ 1945 và có tới 4, 5 chục tuổi đảng cũng chống Cộng. Điển hình là cựu Trung Tá Quân Đội Cộng Sản Trần Anh Kim, nguyên bí thư đảng ủy tỉnh Thái Bình, trong một cuộc phỏng vấn của ông Hoàng Hà (Tiếng Nói Đa Nguyên) ông Trần Anh Kim nói “Không phải là Mỹ xâm lược Việt Nam mà là Trung Quốc xâm lược Việt Nam và gọi bọn lãnh đạo Việt Nam là một “lũ hèn nhát”, là một “Tập Đoàn Lừa Đảo”. Ông công nhận trong trận chiến bảo vệ Hoàng Sa năm 1974, quân đội VNCH giữ Hoàng Sa là những người anh hùng của dân tộc.

Anh Đặng Xuân Khánh, một sinh viên trẻ hiện đang sống tại Việt Nam trong bài “Đâu là sự thật” đã viết: *“Chúng tôi đã được học tập dưới hệ thống nhà trường xã hội chủ nghĩa (XHGN) về lý do tại sao có cuộc chiến tranh Việt Nam qua những cụm từ như “ché độ khát máu Mỹ-Diệm”, “miền Nam bị Mỹ, nguy kìm kẹp”, “đánh cho Mỹ cút đánh cho Ngụy nhào”, “ách thống trị thực dân kiểu mới của Mỹ”, “giải phóng miền Nam” v.v... Nhưng ngày nay, với sự phổ biến của công nghệ thông tin, chúng tôi đã biết nhiều hơn trước. Về lý do tại sao đã có và do ai gây ra cuộc chiến Việt Nam 1954-1975, hoàn toàn không phải như chúng tôi đã được tuyên truyền trong nhà trường”.*

Đối với lá Cờ Vàng Ba Sọc Đỏ không phải chỉ những người những miền Nam, đã sống dưới chế độ Việt Nam Cộng Hoà hay được hưởng được những ân huệ của chế độ Việt Nam Cộng Hoà mới trân quý và bảo vệ mà ngay cả những người sinh ra dưới chế độ Cộng Sản và được dạy dỗ bởi Cộng Sản cũng mong muốn Cờ Vàng Ba Sọc Đỏ sẽ có ngày tung bay khắp vùng trời Việt Nam. Trong bài **“Còn Cờ Đỏ Sao Vàng Thi Không Bao Giờ Có Độc Lập, Tự Do, Hạnh Phúc”** đăng trong tờ báo chui trong nước, tờ **“Báo Sinh Viên Yêu Nước”**, tác giả nói **“lá cờ vàng ba sọc đỏ chắc chắn sẽ lại tung bay ngạo nghễ trên quê hương Việt Nam”**.

Tuy nhiên, một phần vì sự bưng bít thông tin của Việt Cộng, một phần vì chính sách hủ hoá của chúng vẫn còn nhiều đồng bào trong nước không biết nhiều về hiện tình đất nước, nhất là các đồng bào ở các vùng thôn

quê hẻo lánh. Vì vậy, chúng ta có bổn phận phải làm sao cho đồng bào cả nước, nhất là giới nông dân, thợ thuyền, thấy rõ được cái tội buôn dân, bán nước của bè lũ Cộng Sản Việt Nam cũng như bản chất nô lệ của chúng mà vùng dậy, đứng lên lật đổ chế độ Cộng Sản Việt Nam, một chế độ nô lệ cho Trung Quốc, một chế độ hại dân, hại nước, chỉ biết mãi quốc cầu vinh, chỉ biết tham nhũng và ức hiếp đồng bào, để xây dựng một chế độ tự do dân chủ thực sự, một chế độ mang lại sự ấm no, hạnh phúc thực sự cho dân tộc, giàu mạnh cho đất nước.

Tưởng niệm ngày 30/4